

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3740/2018
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божицара Вујичића и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Слијепчевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Милашиновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 519/18 од 08.02.2018. године, у седници од 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 519/18 од 08.02.2018. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 519/18 од 08.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19494/14 од 26.10.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је по основу ванбрачне тековине са сада пок. ВВ, бив. из ..., власник ½ идеалног дела породичне стамбене зграде са окућницом у ... на к.п. .. КО ..., што би тужена била дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, тужила је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 49.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 519/18 од 08.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од

општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Ревизијом се указује на погрешну примену одговарајућих одредаба Породичног закона, али се не указује на законске разлоге за изјављивање посебне ревизије, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Зато је одлучено као у ставу првом изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

У тужби поднетој суду 24.12.2014. године, вредност предмета спора је означена на 100.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић